

El govern de Catalunya i els titulars El que oferim i el que necessitem

per

J MESTRES I MIQUEL

HIVEM iniciat, i està en tramitació, una enquesta entre els Metges Titulars de Catalunya, per mitjà de les Juntes de Districte i Juntes Provincials de Titulars, referent a les nostres aspiracions que podríem anomenar burocràtiques. Si només féssim això, recollir el pensament i desigs de conservar les posicions actuals i fins millorar-les com mereixem, i després presentar al Govern de Catalunya aquestes demandes, es anar a un fracàs segur. Tinguem present que els Ajuntaments paguen els nostres havers forçosament, i faran pressió als futurs Diputats de la Generalitat perquè puguin alleugerir els seus pressupostos de les nostres consignacions. Els Ajuntaments, en vistes a la futura confecció de la llei d'autonomia municipal que preveu l'article 9 de la Constitució de la República i del II del Dictamen de l'Estatut de Catalunya, a l'objecte d'influir en el moment oportú en l'estructuració de la dita autonomia, s'han reunit en diverses assemblees i han constituït la Federació de Municipis, i en el programa de les seves assemblees, sembla que als Municipis no els preocupa altra cosa que treure's l'obligació de les consignacions dels titulars. En la del 10 de desembre, no es parla d'altra cosa que de Secretaris i Titulars, i perquè us pogueu formar concepte de la seva orientació, copiem dels acords publicats per ells: "METGES. *El Municipi té necessitat dels serveis del metge? No cometrem pas la insensatesa de dir que no. Ni molt menys. Però sí que posarem un límit a l'afirmació*". Perquè els Batlles de Montcada i de Gavà, dignes companys nostres, protestaren contra unes ofenses al nostre estament, els digueren que allí no era la seva missió defensar els metges. Hem de demostrar al Govern de Catalunya i als Municipis, que els nostres serveis són indispen-

sables i sobremanera profitosos per la prosperitat de la pàtria.

Què podem oferir a Catalunya com a Metges Titulars, Inspectors Municipals de Sanitat?

Catalunya té necessitat de l'augment progressiu de població, *primum vivere*, i aquesta progressió està reduïda per una causa, en la qual nosaltres quasi únicament podem influir, si ens en donen els mitjans apropiats.

Catalunya, a pesar de la seva superior riquesa mitja, a pesar que la cultura general està més estesa que en altres comarques d'Espanya, a pesar que el clima no és el més desfavorable, a Catalunya tenim un terme mitjà de mortalitat superior al d'Espanya, i amb el trist privilegi que la nostra Girona té el tant per cent més alt que cap província d'Espanya.

Mortalitat total l'any 1929

Barcelona	28.226... ..	2'10	%	habitants
Girona	5.082... ..	3'29	"	"
Lleida	4.558... ..	1'35	"	"
Tarragona	5.134... ..	1'82	"	"

Total 43.000

Terme mig de mortalitat a

Espanya...	1'80	%	habitants
Màxim...	3'29	"	"

Si els dirigents de Catalunya, conscients de la seva responsabilitat tenen presents aquestes dades, imprescindiblement hauran de dirigir el seu esforç a implantar mesures sanitàries per millorar aquestes xifres. És possible la sanitat rural, sense el nostre entusiasta concurs?

Si passem a analitzar aquestes xifres, l'efecte encara ens serà més deplorable; ens convencerem que les defuncions per malalties infeccioses depassen les normals.